

“Côn Đảo – Bản hùng ca bất tử”

Hoàng Thị Thu Hiền

Chi bộ Trường THPT Bình An

Tháng Ba vừa qua, tôi vinh dự được chi bộ Đảng tổ chức cho tham gia chuyến đi “về nguồn” tại Côn Đảo – một vùng đất thiêng liêng gắn liền với những trang sử hào hùng và bi tráng của dân tộc. Chuyến đi không chỉ là một hành trình tham quan, mà còn là dịp để mỗi đảng viên như tôi được lắng lại, suy ngẫm sâu sắc về giá trị của độc lập, tự do – những điều mà cha ông ta đã đánh đổi bằng máu, nước mắt và cả tuổi thanh xuân.

Ngay khi đặt chân đến Nghĩa trang Hàng Dương, tôi cảm nhận rõ rệt bầu không khí trang nghiêm và thiêng liêng bao trùm khắp không gian. Những hàng dương xanh rì rào trong gió như lời thì thầm của lịch sử, kể lại những câu chuyện về sự kiên cường, bất khuất của các chiến sĩ cách mạng. Trước hàng ngàn ngôi mộ liệt sĩ, trong đó có nhiều ngôi mộ vô danh, lòng tôi chợt dâng lên niềm xúc động nghẹn ngào. Mỗi nấm mộ là một cuộc đời, một số phận, một lý tưởng sống cao đẹp đã hóa thân vào đất mẹ để bảo vệ nền độc lập cho Tổ quốc.

Khi thấp nén nhang tưởng niệm, tôi không khỏi nghĩ đến những con người đã ra đi khi tuổi đời còn rất trẻ, mang theo bao ước mơ dang dở. Họ có thể là những người con, người cha, người mẹ... nhưng trên hết, họ là những người chiến sĩ kiên trung của cách mạng. Chính sự hy sinh thầm lặng nhưng vĩ đại ấy đã làm nên nền hòa bình mà chúng ta đang được hưởng hôm nay. Đứng trước những hàng bia mộ lặng lẽ, tôi càng thấm thía hơn giá trị của hai chữ “biết ơn” – không chỉ là lời nói, mà phải được thể hiện bằng hành động thiết thực trong cuộc sống và công việc hằng ngày.

Rời Nghĩa trang Hàng Dương, đoàn chúng tôi tiếp tục tham quan Nhà tù Côn Đảo – nơi được mệnh danh là “địa ngục trần gian”. Tại đây, những dãy phòng giam tối tăm, những “chuồng cọp” khét tiếng và các hình thức tra tấn dã man mà thực dân, đế quốc từng sử dụng

khiến tôi không khỏi rung mình. Những hiện vật, mô hình tái hiện cảnh tù đầy, tra tấn đã giúp tôi hình dung rõ hơn về sự tàn khốc mà các chiến sĩ cách mạng phải chịu đựng.

Điều khiến tôi khâm phục và xúc động nhất chính là tinh thần kiên cường, bất khuất của các chiến sĩ trong hoàn cảnh khắc nghiệt ấy. Dù bị tra tấn dã man, bị giam cầm trong điều kiện vô cùng khắc nghiệt, họ vẫn giữ vững niềm tin vào Đảng, vào cách mạng, không khuất phục trước kẻ thù. Có những người đã hy sinh ngay trong ngục tù, nhưng tinh thần của họ vẫn sống mãi, trở thành ngọn lửa truyền cảm hứng cho các thế hệ mai sau.

Tiếp đó, khi tham quan Bảo tàng Côn Đảo, tôi được tận mắt chứng kiến những di vật còn lại của các chiến sĩ cách mạng: từ những bức thư viết vội trong tù, những dụng cụ sinh hoạt thô sơ, đến những hình ảnh ghi lại khoảnh khắc đấu tranh kiên cường. Mỗi hiện vật là một câu chuyện, một minh chứng sống động cho ý chí sắt đá và lòng yêu nước nồng nàn của các thế hệ đi trước.

Đứng trước những di vật ấy, tôi không khỏi suy nghĩ về trách nhiệm của bản thân trong thời đại hôm nay. Chúng ta không còn phải cầm súng ra chiến trường, nhưng vẫn đang đối mặt với nhiều thử thách trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Là một đảng viên, tôi nhận thức rõ rằng mình cần phải không ngừng rèn luyện bản lĩnh chính trị, nâng cao trình độ chuyên môn, giữ vững phẩm chất đạo đức cách mạng, để xứng đáng với sự hy sinh của các thế hệ cha anh.

Chuyến đi về nguồn tại Côn Đảo đã để lại trong tôi những cảm xúc sâu sắc và khó quên. Đó không chỉ là niềm tự hào về truyền thống đấu tranh anh dũng của dân tộc, mà còn là lời nhắc nhở về trách nhiệm của mỗi người trong việc gìn giữ và phát huy những giá trị quý báu ấy. Tôi hiểu rằng, lòng biết ơn không chỉ dừng lại ở những phút giây tưởng niệm, mà cần được thể hiện bằng hành động cụ thể: sống có lý tưởng, có trách nhiệm, cống hiến hết mình cho sự phát triển của đất nước.

Kết thúc hành trình, tôi mang theo trong tim một niềm tin vững chắc và một quyết tâm mạnh mẽ: sẽ tiếp tục phấn đấu, rèn luyện để trở thành một đảng viên gương mẫu, góp phần nhỏ bé của mình vào sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa. Những gì tôi được chứng kiến và cảm nhận tại Côn Đảo sẽ mãi là nguồn động lực to lớn, nhắc nhở tôi luôn sống xứng đáng với sự hy sinh cao cả của các anh hùng liệt sĩ – những người đã làm nên nền hòa bình hôm nay.